

שו"ת אחיעזר חלק ג סימן כו ד"ה (ו) ולענין

במקום שאין ראוי לגייר לכתחילה אך אם לא יגיירו ילכו להתגייר אצל הרפורמים, אם מגיירים אותם.

(ו) ולענין הלכה, בפשוטו נראה שאין לב"ד כשר לקבלה לגירות, כיון שכונתה לשם אישות וגם אחר שנתגיירה אסורה לו, מצד נטען על הנכרית ונתגיירה דלא ישאנה, ומה שחשש מעכ"ת שמא תבוא לפני רעפארמער אמת הדבר שזהו חשש גדול שאצל רעפארמער לא תהי' הגירות כדת, דהא מבואר יו"ד/ בס"י רס"ח ס"ג דקבלת המצות מעכבת אם אינה ביום ובשלשה לכו"ע והרי זהו ב"ד פסול ועדים פסולים, וגם דעצם קבלת המצות אם מפרושם של הרעפארמער בדעותיהם הכוזבות, הרי אין זה קבלת המצות ודמי לחוץ מד"א, מ"מ אין לנו לחוש לזה ועל הב"ד כשר להזדקק רק באופנים המבוארים בפוסקים להלכה, וגם אין לצדד להתיר איסורא זוטא כדי שלא לעבור ע"ה איסור חמור, וכמו שאמרו בעירובין ל"ב, וכמש"כ המהרשד"ם לצדד בכה"ג וכמש"כ ג"כ בשו"ת מוהר"ח צאנז, וה"נ נאמר דנעבור לכתחילה איד"ר = איסור דרבנן = כדי שלא יעבור על איסור דבא על הנכרית דע"י נשואין הוי בפרהסיא ואסור מה"ת, דהא בנ"ד דיש לחוש בזה בודאי שלא תשמור פתחי נדה וטבילה ויהי' בועל נדה בכרת [וילה"ע בזה למש"כ הראשונים בס"פ המגרש בזה"ז דליכא סמוכין הגירות מדרבנן ויש כח ביד חכמים בדבר גדול לעקור דבר מה"ת בקום ועשה ולפ"ז י"ל דמה"ת הוה נכרית ואין בזה איסור נדה וכרת דהא אין זו גיורת אלא מדרבנן. אולם הא הרשב"א ביבמות פ' החולץ מסיק דילפינן מקרא דלדורותיכם דבכל הדורות מקבלים אף בזה"ז דליכא מומחים כמו דילפינן בכריתות מזה דלא בעינן הרצאת דמים ולדבריהם הוי גר מה"ת ואיסור נדה בכרת], ובנכרית אין איסור נדה ועי' תוס' שבת דף ד' החילוקים בדין אם אומרים חטא כדי שיזכה חבירך ולפי החילוקים שם נמי יש לומר דלא שייך בנ"ד אומרים לאדם חטא כדי שיזכה חברך וגם מוהר"ח צאנז בדין הנטען מן האשה מסיק שאין מורים להיתר.